

igjennem den kan opnaae dette. Brug denne, og forsaavidt der er Spørgsmaal om Forandring i Skibsafgifter, saa lad dette Punkt for sig komme under Overveielse. Opkrævningen af Skibsafgifter kan gjerne være en Kommunesag for Kjøbenhavn, men at beregne Told og falde den Afciise og gjøre dette til Væge for Kjøbenhavn alene, det er efter min Mening et Misgreb fra Statens Side, og jeg veed ikke engang, om vi ere berettigede til at gjøre dette her; thi har man først besværet Varerne med Afciise, saa er der mindre Frihed til at paalægge dem en høiere Told. Man kan her ikke gaae ud over en vis Grændse, og ere vi To i Konkurrence med hinanden, af hvilke den Ene paalægger Afgift under Navn af Afciise, den Anden under Navn af Told, saa bliver Opkrævningen tilsidst umulig. Denne Afciiseafgift er derfor en finantseelt fuldstændig urigtig Beskatningsmaade, og saalænge der er en Slump tilbage deraf, maa jeg stemme imod denne Lov. Det har heller ikke paa nogen Maade Hast med den; om den kommer ud iaar eller ad Aare, kan være ligemeget. Vi kunne volig forkaste Lovforslaget og derved bringe Folk til at tilveiebringe de Midler, de behøve til deres kommunale Fornødenheder, paa anden Maade.

S. S. Kayser: Jeg troer, at de Bemærkninger, som jeg i dette Dieblik hørte af det ærede Medlem, som nu satte sig, berøe paa en Misforstaaelse, thi dette Lovforslag omhandler slet ikke det, som det ærede Medlem hentyder til. Der foreligger ikke her et Lovforslag om en Udvidelse af den bestaaende Afciise, der af det ærede Medlem sammenlignes med en Toldafgift; men det er tværtimod en Indskrænkning af Afciisen, her er Tale om. Lovforslaget gaaer just ud paa at fastsætte, at efter en vis Tids Forløb skal Afciisen falde bort. Forsaavidt man tilsigter en ny Indtægt, er det gjennem en Havneafgift, og det ærede Medlem sagde jo, at hvad Havneafgifter angaaer, da kan man overlade til Kjøbenhavns Kommune at fastsætte dem. Naar det ærede Medlem altsaa ingen Betænklichkeiten har i den Henseende og han ved nærmere Undersøgelse af Lovforslaget vil finde, at her aldeles ikke er Tale om nogen Udvidelse af det, han er bange

for, saa vil han heller ikke længere fastholde Tanken om at udsætte en Lov, hvis Betydning egentlig afhænger af, at den udkommer meget snart.

S. Sage: Ja, det er den samme Bemærkning, jeg vilde have gjort, at her er slet ikke Tale om at udvikle Afciisen, men tværtimod om at see at faae den afflattet om nogle Aar. Det, at man bruger Tolden som Basis for Beregningen, forandrer ikke Forholdet. Som Skattebasis har man engang Tolden, og saa gjøres Beregningen af den omhandlede Afgift nemmere ved at sige: Saameget af Tolden skal der svares, istedetfor saameget af Varerne. Om man tager det paa den ene eller den anden Maade, bliver der svaret det samme Beløb. Spørgsmaalet er kun, om de enkelte Varer komme til at svare i det rette Forhold til hinanden, og i saa Henseende er der jo ingen Betænklichkeit; det er det samme Forhold, som bestaaer i hele Landet, nemlig at Varerne svare noget Bist, men her gjør man Beregningen efter Tolden. At opkræve $1\frac{1}{2}$ pCt. er saa forsvindende, at denne Afgift ikke vil faae Indflydelse paa Toldindtægten.

Scherning: Afciisen, som den er, staaer i Grunden som antikveret, efterat Afciisen fra Landsiden er afflattet; men lad den staae, som den er, og gaae ikke dette Skridt, som aabenbart er at give Afciisen Form af Told, ja, den bliver ligefrem en Told. Naar jeg belaster en Vare med en Afgift af visse Procent, saa er det at give den Karakter af Told, enten man bruger den ene Form eller den anden. Derfor vil jeg have det System ud af denne Lov, som giver Afgiften Karakter af Told under Navn af Afciise.

A. Sage: Som de ærede Herrer ville erindre, ere samtlige Landets Kjøbstæder under det samme Toldforhold, thi i alle Byer hæver man en Afgift af Varerne til Bedste for Havnevesenet, omtrent paa samme Maade, som her er foreslaaet, kun at det har Navn af Havneafgift istedetfor Afciise. Man siger: Her er en Sæl Kaffe, her er 12 Flaaske Vin o. s. v., og heraf betales en Afgift. Hele Forfjellen